

רק האהבה תישאר!

3 - כאשר ה יותר טוב, נעשה האויב של הטוב

3 - 3 - עליונות של רוח הקודש מאפשרת האמונה שלנו, כדי לכלול את חוק האלוהים בליבנו. עליונות זו היא לא שם, כדי ללמוד טוב יותר את התנ"ך, להיות הטובים ביותר. ישו סתר שיטה זו ידי הבשר, של ה הרוחני אבוס.

אנחנו לא עמד מאחורי לכנסייה, ולא יותר לדתות מדענים, או לעצמנו, כי כולנו מאותו הטבע וצפוי לעשות טעויות. ב מה יכול כמעט שנקרא כמו אחד אקסיומה, שכן כל אחד, מנסה להשתתף הכי טוב שלו, ואז תוכל לומר: אמונה אינה מחוברת לכל המערכות הללו שלכולנו פחות או יותר נאמנים, אבל לאופי ילדים מאושרים, להיות מובל על ידי ישו, לקראת היגיון אחר מאשר של הטבע החייתי שלנו נתון לאינסטינקטים שלה נמוכים. אז כולנו צריכים להתנהג כמו אלה מדענים אשר לא יודע, אבל נותנים לעצמם להיות הובילו האינטואיציה מתחדש ללא הרף. אם רק כולם עשו בחיפוש התייחדות עם אלוהים! זה יכול להיות גן עדן עליו אדמות, ב איזון מושלם, ואילו המדנות אנושית היום הורסת ללא הרף, אפילו ובמיוחד את התוצאות היפות ביותר שאלוהים נותן למדע. ישו תמיד נלחם הדתות אשר כבר באותה תקופה, המחפשים שלמות בכתבי הקודש, לומר יודע את הנתיב הטוב ביותר לאלוהים. זה אומר שישוע היה נגד כל צורה של "דת"?

ישו לא בא לשפוט את הגברים, אבל כדי למלא את החוק האלוהי, ולעשות של חוסר היכולת האנושית לנהל את הממד של רוח אלוהים. לפיכך, הוא הדגיש את טוב ו לא "טוב יותר" שהוטל כל כך בקלות על ידי הפרושים שהם אמרו במתי 23-4 / 3: "לכן כל אשר יאמרו לכם תשמרו לעשות אך כמעשיהם לא תעשו כי אמרים הם ואינם עשים, כי אסרים משאת כבדים ועמסים על שכם האנשים

ולא יאבו להניעם אף באצבעם ". זה נפלא לראות כיצד, ב מילים מעטים אלה, יש שם תיאור אופי דתי, אשר שנדבק כל כך בקלות על העור שלנו. ב "הטובות יותר" של לי כנסיות, ימצאנו את העול הזה, זה שרוצה לתת תמונה טובה של אלוהים, שהוא אולי רצון טוב ראוי לשבת, אך למרבה הצער לא יכול לשאת פרי טוב, בגלל כדברי אלוהים החיים יש להביא את האיזון, ושבטוב יותר הוא כבר חוסר איזון. כל עוד כנסייה, או דת, נשארה במתינות וענווה, זה הטוב ביותר הוא לא רגיש מדי וכל ב אחד ביושר האישי שלו, קדימה בצורה חלקה למדי עם אלוהים שבאמונה יכולה לאפשר לכולם קידום על ידי החוויות שלו, וכך לתת חופש לאלוהים לעבוד בלב אל לב עם האדם שבא אחריה.

בחיפוש של "טוב יותר" זה, הגרוע ביותר הוא שכל כל מה שהוא טוב להטיל עידון בלתי צפוי עד כה ולהשתמש בהפך מה אלוהים רוצה לראות אותנו לעשות, חזקת חינוך טוב יותר, בלי להבין שהעבודה תהיה ביטוי אינטלקטואלי התאמנה על ידי הבשר, ולא על ידי אמונה התייחדות עם אלוהים. הטבילה של רוח הקודש ניתנת על ידי ישו, לתת נשק מושלם, כל האדם מי להגיש הבקשה עם לב כנה, ונטול סיבות רע, אבל רוח הקודש יכול להיות מקור ההתגלות אנו משתמשים רע. זה לא שאלה של ספק הכנות של אלה אשר קיבלו את הטבילה הזו, אבל להישאר ערניים לא לתת סיבה לאויב של נשמתנו, מי יודע בשימוש כל כך טוב הכוונות טובות שלנו לטובתו. באמצעות זה טבילתו, מטרת אלוהים במשיח ישוע הוא היא לצייד את לאדם עם היגיון חדש, עבודה מסד נתונים חדש למען שחרורו של הלב, הנשמה והרוח של האדם עצמו, ואולי אלה שמקיפים אותו. אז זה נשק רוחני, כמו תכנית עבודה חדשה, המאפשרת להוביל מאבק אמיתי נגד ההיגיון של הגנה העצמית האנושי שלנו. אם לאחר קבלת, האדם משתמש זה כדי לחזק את מימד שלה הבשרים, על-ידי הפיכתה נראה יותר כמו הלוגיקה של אלוהים הגה באהבה של השכן, היא תקבל תוצאה של טובה יותר מוסווה לוגיקה הבשרים, ואולי הנעות עד בעיוורון שלו, ולא על השחרור שלה, הנשמה והרוח. ב השחרור זו, האדם יהיה למעשה גילה את האהבה של אחרים שגדלה בו, כמו רוצה שאלוהים ייתן את זה לכולם.

האהבה הזאת, אשר היא הודיעה בראשונה אל הקורניתיים 13 כמו היחיד שיכול להנחות אותנו לעבר השלמות, ואז הופכת לנקודת ההתייחסות העיקרית להתקדמות בקידוש, עבור האדם שלקח את הנתיב של חזרה בתשובה

ועבודה על עצמה, שכן היא מאפשרת לכולם להתקדם עם אושר ושמחה, בהתאם לחוק של אלוהים בלי מחניק אישיות הפרט.

ברור, הטבילה של רוח הקודש הוא "נשק פיפיות", אם השתמשו על ידי הבשר, הוא עשוי לייצר עוד יותר הרסני אסונות, הם יכולים להגיע למעמקי הנשמה והרוח. זו הסיבה אשר ישוע המורמונית. מטבילה את הרגע כנה של האדם, רק אם זה מאה אחוז ללא סיבה רע, שכן האויב של הנשמות שלנו ישתמש עד זו כנות להוביל אותנו דרכיו ושזה יהיה מניע נוסף מ האהבה של השכן שלנו, **אשר יהפכו האמיתי ההתראה הפנימית, את החוק הנותרים בלבד כמו אמצעי השליטה לאחר מכן, ולא מדריך.**

עדיין לא קיים חבר נאמן יותר ומכרז, יותר מנחם, מאשר רוח הקודש, הרוח של אמת, אבל בדרך בה אנו מנהלים גילוינו, שאנו מקבלים ממנו יכולים להיות משחרר של רוח הבשרים או להרוס אחרת, **אם אנחנו נותנים סיבה לכל חיוב בדין, אפילו ובמיוחד שלנו.** המילה שאנו מקבלים את של רוח הקודש חייבת להיות תמיד נמדדת ומילאה של מתינות, למרות שזה מאוד חשוב שלא עוצם את עינינו לתמרונים של האויב, כי זה קל לתת סיבה. המילה של אלוהים שופט את עצמו, התפקיד שלנו לא את המאשים, אבל עורך הדין הזה.

אז יש שני סוגים עיקריים של טעויות להימנע, לא בהכרח בגלל המניעים הרעים של אלה שמטיפים רוח הקודש, אבל ללא ספק בגלל רצון גדול מדי לתוצאה יומרנית "טובה יותר". הראשון הוא בדרך כלל טעות של בני נוער או חוסר בשלות רוחנית, הוא לעתים קרובות מדי נותן סיבה השתוללות של היסטריה בכל הז'אנרים, בלחימה רוחנית לעתים קרובות חסרת משמעות, שסופו של דבר אלה שמפארים האנשים עצמם, אבל שום דבר ברוח אלוהים. זזאת הייתה מלכודת. זה התפשט אל התלמידים שבעים כאשר ישוע לקח מעליהם אומר להם שהוא ראה בזמן השטן נופלים מהשמים, אבל לא לשמות רוח הוגשה, אבל ש שלך שם נכתב בגן העדן. (ראה לוק 17-10 / 20). סוג זה של פעולה, אשר עשוי להיות טוב במיוחד הופך להיות מזיקים מאוד כאשר זה הוא חי מדי יום עם אנשים החלשים, והלא מוכנים מבחינה רוחנית. ב בהגזמה, הגישה הזאת מייצרת קצר נכים רוחניים בטווח בינוני פחות או יותר קנאי, פחות או יותר באמונות תפלות חוסר איזון ברור שרק בעלי העניין לא רואים.

בניגוד להתנהגות זו, יש טעות עמוקה יותר קשה לזהות, מה זה אינטלקטואליזציה גדולה מדי של החינוך קיבלו את רוח הקודש על ידי המדריך הרוחני, אבל המבוטא חובה אילו נושאים ואז תן סיבה בשימוש הבשרים, אלא ללא ניסויים על החלק שלהם. האנשים האלה מאמינים שזה מספיק כדי לתת

סיבה לחוויה המושלמת של אחרים ומה רוח הקודש אינה עולה בחינוך, לחדש את רוח האדם ב הטבע של רוח הקודש. זה בלבול בסיסי, כי זה לא בהוראה קיבלה, ההתחדשות של הנשמה והרוח מתרחש, אך ב הנצחונות שלנו בחיינו, כאשר, למרות כל הפחדים שלנו לעקוב, אנו מונחים על ידי ביטחוננו רוח הקודש כרגע לאן אנחנו הולכים לעבור בטעות.

השפע של הדרכה מייצר את האפקט ההפוך באדם, כי היא מקבלת הוראה זו כ חובה חובה לבצע כדי לרצות את אלוהים, שאז היא נותנת סיבה לדרך הבשרים, בלי התחדשות רוחנית של טבע אלוהי. האוכל הזה של הנשמה, הכין ל לוחם מנוסה, מביא מזון עשיר שופע, ל לצופה של הרצון הטוב שלו, אשר לובשת מהר מאוד רוחנית השמנת יתר, ו את נכות רוחנית. זה פסיכולוגיה הבשרים לא מסוגל להבחין השגיאה במגוון גדול מדי של כללים נולדו מכל תורתו הגדולה קיבל, לאחר מכן הוא מתמודד עם החלטה בלתי אפשרית נלקחה במה שהוא הירא להיות הטא, על ידי השתוות מה שהיא מגדירה שגיאה והביא בצורה של ניוון דומה לאוטיזם. כל צורה של שמחה הופכת לו לחטוא בדמיון גדול ב מדי של רגשות. לכן, כדי להילחם נגד החטא, האדם מודאג מובא לוותר, את החיים שאלוהים רוצה לתת בשפע, ו ב איזון של האישיות שלו זה.

סוג זה של שגיאה יותר במיוחד נוגע מוצרים אנשים מאוזנת על ידי הבשר, אשר במקום לתת להם רצון אישי חוויות כי הם חיים רוח הקודש בכל פשטותו, הוא נתן להם מה לעשות כדי להיות דוגמאות הטובות ביותר. הדבר הגרוע ביותר הוא כי על ידי הנסיבות טמפר זה, אשר מנכה העימות עם הנפש הבשרים מובנה בתוך אותם במצבם העוברי, ישנם באופן בלתי נמנע להיות הבשרים השימור ב של רוח זו בלוגיקה שלהם של פעולה ותגובה, מפאת חוסר עימות עם ברוח זו, ולהיות מנצח על ידי אמונה, מונחה על ידי רוח הקודש ב גדולתו האמיתית של חיי היומיום. כדי לעשות את זה הפך ללוחם מנוסה הוא בהדרגה מוביל ללחימה, ב ממד בפועל של המחויבות.

את כנות של לב של משרתו של אלוהים, או של אדם מודאג, הוא לא ב לפקפק, אבל זה סוג של עבודה את "האמת" של הלב, והיא אפילו אם האדם מוצא את עצמו יכול להיות לבוש בגד פשתן לבן בסדר ומעניק לו מראה של קדושה, היא הפכה להיות כל כך שמנה כל תורתו שהתקבלו, היא הפכה מעוותים, יותר מסוגל לנוע המראה האנושי עצמו להיות המנצח של ה רוח הבשרים.

המטרה של הכנסייה היא למקם כל אדם בנוכחותו של אלוהים, להביא את כולם לבגרות רוחנית מלאה דרך יחסים של מלב אל לב עם אלוהים ועם

החיים התייחדות עם ישוע. אדם הפועל באמצעות פרוטקציוניזם, בתקווה "טוב יותר", להעמיד את עצמו בסכנה של הוא עלול לא עושים את הטוב שהוא רוצה, אבל לעשות רע ש הוא לא רוצה.

מה שלא יהיה, ללא קשר הטעויות שלנו, ישו אוהב את הכנסייה שלו, כ'
לאלוהים כל כך אהב העולם עד אשר נתן את בנו היחיד, כך כל מי שמאמין
לו לא יאבד, אבל יש לי חיי נצח.